

nale (politi)myndigheder til at ændre i VIS-oplysninger, idet adgangen til at indlæse, rette og slette de pågældende oplysninger som nævnt alene tilkommer de nationale visummyndigheder. Rigspolitiet vil derfor – i de tilfælde hvor de måtte modtage en anmodning om rettelse eller sletning – skulle tage kontakt til de relevante myndigheder i Danmark eller i en anden medlemsstat, der er ansvarlige for indlæsning af de pågældende oplysninger, med henblik på, at de pågældende myndigheder kan tage stilling til, om oplysningerne skal rettes eller slettes. Den omstændighed, at persondatalovens §§ 35-37 om bl.a. ret til berigtigelse ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. lovens § 2, stk. 4, skaber derfor ikke på grund af rådsafgørelsens artikel 14, stk. 5, behov for lovændring.

I forlængelse heraf bemærkes, at bestemmelsen i *artikel 14, stk. 7*, der fastsætter en frist på tre måneder fra modtagelsen af anmodningen til at informere den berørte person om udfaldet af anmodningen, må forstås på den måde, at den fastsætter en ret for den pågældende person i forhold til den dataansvarlige – det vil sige den dataindlæsende – myndighed og ikke i forhold til de (politi)myndigheder, som er udpeget i henhold til rådsafgørelsen.

Det bemærkes, at artikel 38 i forordningen om VIS ligeledes indeholder regler om visummyndighedernes behandling af anmodninger om berigtigelse af ukorrekte oplysninger. Det fremgår således bl.a. heraf, at den ansvarlige medlemsstat – det vil sige den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne – inden en måned efter modtagelse af en anmodning om berigtigelse skal kontrollere, at oplysningerne er korrekte. Den pågældende medlemsstat skal endvidere straks bekræfte skriftligt over for vedkommende, at den har taget skridt til at berigtige eller slette de ukorrekte oplysninger. I det omfang medlemsstaten ikke finder, at oplysningerne er ukorrekte, skal den ligeledes straks underrette vedkommende herom samt forklare årsagerne hertil.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de nævnte regler i forordningens artikel 38, hvorefter den pågældende person straks skal underrettes, i praksis må forventes at føre til, at underretning sker (senest) inden 3 måneder. I det omfang dette ikke må være tilfældet, vil den pågældende visummyndighed være forpligtet af 3-måneders fristen i rådsafgørelsens artikel 14, stk. 7.

11.2.3. Som nævnt udpeger hver enkelt medlemsstat efter rådsafgørelsens artikel 3, stk. 1, de myndigheder, som har tilladelse til at søge i VIS. Den enkelte

medlemsstat skal endvidere efter artikel 3, stk. 3, udpege de(t) centrale adgangspunkt(er), hvorigennem adgangen til VIS finder sted.

Medlemsstaterne kan når som helst ændre udpegningen af såvel myndighederne efter artikel 3, stk. 1, som det centrale adgangspunkt efter artikel 3, stk. 3.

For Danmarks vedkommende agter Justitsministeriet at udpege Rigspolitiet både som myndighed efter artikel 3, stk. 1, og som centralt adgangspunkt efter artikel 3, stk. 3. Det vil eventuelt kunne komme på tale efterfølgende at ændre denne udpegning, herunder i form af udpegelse af yderligere myndigheder efter artikel 3, stk. 1.

Efter rådsafgørelsens artikel 8, stk. 5, skal det eller de kompetente organer, som i overensstemmelse med den nationale lovgivning har til opgave at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger hos de myndigheder, der er udpeget i henhold til denne afgørelse, overvåge lovligheden af behandlingen af personoplysninger efter rådsafgørelsen.

For Danmarks vedkommende vil Datatilsynet være den kompetente myndighed, idet Wamberg-udvalget – i overensstemmelse de almindelige regler herom – dog fører tilsyn med behandling af oplysninger, der efter rådsafgørelsen foretages af Politiets Efterretningstjeneste.

12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget om gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet (VIS) på primært Udenrigsministeriets og Integrationsministeriets område er senest præsenteret for Finansudvalget i aktstykke nr. 127 af 16. maj 2007. De samlede økonomiske konsekvenser af udviklingen og implementeringen af VIS på i alt 236,3 mio. kr. er finansieret over tre aktstykker:

Fase I ved aktstykke nr. 72 af 15. december 2005, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 30,0 mio. kr. Fase I er gennemført inden for budgettet.

Fase II ved aktstykke nr. 156 af 1. juni 2006, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 83,5 mio. kr. Fase II er afsluttet i 2007 og er gennemført inden for budgettet.

Fase III ved aktstykke nr. 127 af 16. maj 2007, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 122,8 mio. kr. Fase III er under implementering. De bevillingsmæssige konsekvenser er indarbejdet på forslaget til finanslov for 2008. De på aktstykket afsatte reserver samt finansieringen af omkostninger til renter og af-